

ת"פ 45886/12/19 - מדינת ישראל נגד ג'רום סלומון בוזביב

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 45886-12-19 מדינת ישראל נ' בוזביב

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ג'רום סלומון בוזביב

הנאשם

באת-כוח המאשימה: עו"ד עופרי מלצר (פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי))

בא-כוח הנאשם: עו"ד מוטי אדטו

החלטה

החלטה בבקשת ההגנה לקבלת מסמכים מכוח סעיף 108 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - **חוק סדר הדין הפלילי**). בבקשה זו מבוקשים מסמכים רפואיים, לרבות מסמכים בדבר טיפול נפשי, אם ישנו, בעניין המתלונן וכן מידע בעניין תרופות או סמים שצרך סמוך למועד האירוע נושא האישום.

רקע

2. כתב האישום נגד הנאשם, שעל-פיו הואשם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) בחוק העונשין, התשל"ז-1977), הוגש עוד ביום 18.12.2019.

על-פי הנתען בו, ביום 25.6.2019 אירעה תקרית אלימה על רקע "ריב נהגים" בכביש, שבה היו מעורבים הנאשם והמתלונן. תקרית זו אירעה על רקע הפרעת מי מבין המעורבים לנסיעתו של השני, חסימת נתיב נסיעה וכדומה. למרבה הצער, אירוע זה הסתיים בפציעתו של המתלונן, שבעטיה הואשם הנאשם בעבירה האמורה.

3. ביום 23.7.2020 הגישה ההגנה שתי בקשות לקבלת חומר חקירה ומסמכים. בקשה אחת לפי סעיף 74 בחוק סדר הדין הפלילי, אשר במסגרתה התבקש המידע הפלילי בעניינו של המתלונן, לרבות מידע בתיקי תעבורה ומידע בדבר תיקים פתוחים והבקשה השנייה, היא הבקשה הנדונה, הוגשה על-פי סעיף 108 בחוק זה. תגובתה של המאשימה לבקשות ותשובותיו של הנאשם לאותן תגובות הוגשו סמוך לאחר מכן וביום 29.10.2020 התקיים דיון בעניין.

בדיון זה הוסכם כי תחילה תידון רק הבקשה לפי סעיף 74 ובהתאם לכך, ניתנה החלטה בבקשה עוד באותו יום, שעל-

פיה התקבלה בקשת הנאשם והמידע האמור נמסר לו.

מאז הועבר ההליך הנדון להליך גישור, אשר לא הצליח ומספר דיונים נדחו (בשל סגרים לנוכח התפרצות נגיף קורונה). הבקשה הנדונה, על-פי סעיף 108 חודשה ביום 19.4.2021, תוך צירוף מכתב סיכום המחלה בעניינו של המתלון, מיום 28.6.2019. מכתב זה ניתן במועד שחרורו מבית החולים הדסה עין-כרם, לאחר אשפוזו בעקבות פציעתו במהלך האירוע נושא כתב האישום (להלן - **מכתב השחרור**). המאשימה השלימה את תגובתה ביום 22.4.2021 ובהתאם להחלטה שניתנה, אשר לפיה התבקשה עמדת המתלון, הודיעה המאשימה על התנגדותו לבקשה. בעקבות הודעה זו, התקיים דיון ביום 3.6.2021 שאליו התייצב המתלון ונימק את טעמי התנגדותו לבקשה.

הבקשה, תגובת המשיבה ועמדת המתלון

4. בקשת ההגנה לקבלת המידע האמור בעניינו של המתלון נשענת על המידע המופיע במכתב השחרור, אשר נמסר להגנה כחלק מחומר החקירה שהועבר אליה. במכתב נאמר בין השאר, כי המתלון נוטל סמים מסוג גארס ושותה כ-2-4 כוסות אלכוהול. כמו כן, במסגרת ההנחיות שניתנו למתלון עם שחרורו מבית החולים נאמר, כי "לאחר הערכה של עו"ס במחלקה במהלך אשפוזו, הומלץ על בירור פסיכיאטרי בקהילה דרך רופא משפחה".

בבקשה אף נטען, כי ממצאי בדיקות הדם שנערכו למתלון במהלך אשפוזו, מלמדים אף הם על שימוש קבוע בתרופות.

לנוכח האמור, תמצית טענת ההגנה היא, כי ממכתב השחרור עולה לכאורה, כי המתלון "אלכוהוליסט", צורך סמים בקביעות ולכאורה, אף סובל מבעיות נפשיות שבעטין הופנה אל פסיכיאטר. לעומתו, כך נטען, הנאשם הוא אדם נורמטיבי, מנכ"ל חברה המעסיקה עובדים רבים שאינו נג דרכים אלימות. לפיכך נטען, כי כלל לא היה מקום למתן אמון דווקא בגרסת המתלון חלף גרסת הנאשם, שעל-פיה הוא זה שהותקף.

לפיכך טענה ההגנה, כי יש להמציא לידיה את המסמכים המבוקשים הדרושים להגנת הנאשם, מאחר שבכוונתו להוכיח באמצעותם, כי המתלון הוא זה שתקף את הנאשם ולא להפך, כנטען בכתב האישום.

5. התנגדות המאשימה נסמכת על כך שלטענתה, חשיפת המסמכים תפגע בפרטיותו של המתלון באופן שאינו מידתי ואינו מוצדק בנסיבות העניין. עוד טענה, כי מהטעמים הבאים אין במסמכים המבוקשים כדי לסייע לנאשם בהגנתו: מכתב השחרור הוא המסמך הרלוונטי ביותר להוכחת מצבו של המתלון במועד האירוע ולטענת המאשימה, אין בו כדי ללמד שהמתלון נהג בהשפעת סמים או אלכוהול; טענות ההגנה שעליהן מבוססת הבקשה, ממילא נתמכות במכתב השחרור ולפיכך לא נדרש מסמך נוסף מעבר לכך; המתלון הוא עד תביעה, כך שאם דרוש להגנה מידע נוסף, היא תוכל להציג למתלון שאלות בעניין אותו מידע במהלך עדותו; חומר החקירה כולל תיעוד חלקי של האירוע, אשר ממנו ניתן להתרשם על התנהלות הנאשם והמתלון; תכלית הבקשה היא הכפשת המתלון וחשיפת פרטים אישיים שלו שלא לצורך.

6. המתלון הודיע על התנגדותו לבקשה. כמפורט בפרוטוקול, הוסברו מטרת הדיון, נאמר לו אלו מסמכים מבוקשים, והובהרה לו זכותו להתנגד למסירתם בשל החיסיון החל על המידע ומאחר שמבוקשים מסמכים שחשיפתם עלולה לפגוע בפרטיותו (דברי בית המשפט בפרוטוקול מיום 3.6.2021, עמ' 13 שורות 16-20; עמ' 14 שורות 1-3). המתלון אמנם חזר על התנגדותו למסירת המסמכים, אשר לטענתו, אף אינם רלוונטיים להליך הנדון, בהיותם נוגעים לחייו האישיים. עם זאת חזר מספר פעמים על כך, שאם ימצא כי המסמכים המבוקשים נוגעים להליך הנדון, כי אז יסכים לחשיפת המסמכים הרלוונטיים בלבד (שם, עמ' 13 שורות 22-27; עמ' 14 שורות 5-8).

דין והחלטה

7. המסמכים המבוקשים הם מסמכים הנוגעים למצבו הרפואי והנפשי של המתלון ולפיכך חל עליהם החיסיון היחסי הקבוע בפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (סעיף 49, לענין מסמכים רפואיים; סעיף 50 לענין מסמכים מפסיכולוג; סעיף 50א לענין מסמכים מעובד סוציאלי). בנוסף לכך יש בחשיפתם משום פגיעה בפרטיות (סעיף 8(2) ו-11 בחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981).

בנסיבות אלו נקבע לא אחת, כי אפילו נמצא כי המסמכים המבוקשים הם בגדר חומר חקירה רלוונטי, עדיין נדרש איזון בין האינטרס של הנאשם שמסמכים אלו יגולו לו לבין האינטרס המוגן בחיסיון. "הכלל הוא, כי ככל שגדלה האפשרות כי החומר המבוקש יסייע להגנתו של הנאשם, כך יינתן משקל פחות לחשש מפני פגיעה בפרטיותם של צדדים שלישיים; וכן להיפך, ככל שהפגיעה בפרטיות היא חריפה יותר, כך יידרש הנאשם להראות כי החומר המבוקש הוא חיוני לצרכי הגנתו" (בש"פ 5190/14 אבו גנאם נ' מדינת ישראל (נבו 26.08.2014), כבוד השופט א' שהם, פסקה 18. ראו גם: בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' שיינר (23.1.2014), כבוד השופט י' עמית, פסקאות 11-12).

8. בענין מסמכים הנוגעים למצבו הרפואי או הנפשי של עד נקבע, כי "השאלה אם חומר רפואי או פסיכיאטרי או כל חומר אחר הנוגע למצבו הנפשי, לאישיותו או לעברו של עד, הוא חומר רלוונטי להליכים ומטעם זה גם להגנת הנאשם, היא שאלה התלויה במהות החומר, בהקשרו, ביחס שבינו לבין האירוע הנדון ובנתוני המיוחדים של כל מקרה. אין זה מובן מאליו כי כל חומר רפואי או פסיכיאטרי הנוגע לעד, למתלון או למתלוננת במשפט אכן רלוונטי לענין הנדון בבית המשפט. ככלל, אם מדובר בחומר שעל פניו יש לו רלוונטיות לענין הנדון, או שהוא משמעותי כיוון שעשוי הוא להשפיע על קביעת מהימנותו של עד או על הכרעה בענין כושרו של העד להעיד, הרי בדרך כלל הוא יהווה 'חומר חקירה'" (בש"פ 5400/01 פלוני נ' מדינת ישראל (6.8.2001)) (כבוד השופט (כתוארה אז) ד' ביניש, פסקה 3).

9. לנוכח טענות הנאשם, שלפיהן הוא היה זה שהותקף וכי על-פי טענתו המתלון ככל הנראה היה נתון להשפעת אלוהול או סמים, נראה כי המסמכים המבוקשים אמנם דרושים להגנת הנאשם. עם זאת, לא התבקשו מסמכים מסוימים שההגנה יודעת על קיומם, אלא מסמכים שההגנה משערת שהם קיימים. כך בעוד שכבר עתה מחזיקה ההגנה את מכתב השחרור אשר ניתן סמוך למועד העבירה, הכולל את המידע המבוקש. זאת בשונה מהמסמכים המבוקשים, אשר עשויים להיות לא רלוונטיים, בהיותם נוגעים לתקופות מוקדמות או מאוחרות למועד האירוע נושא האישום.

בנסיבות אלו, נראה כי מדובר בבקשה מוקדמת וכי ראוי להמתין עד שמעית עדותו של המתלון. כפי שנאמר בנסיבות דומות, שאף בהן התבקש תיק רפואי-פסיכיאטרי של עד מהותי במשפט, "אין צורך להקדים את המאוחר ולגרור לפגיעה בזכויות שאולי אין חפץ בה. בבוא מועד, המותב שידון בתיק יוכל להתרשם מן העד, מעדותו, וממכלול החומר שלפניו, לשקול את צדדיו השונים של העניין מנקודת מבטם של כל השותפים בהליך הפלילי וליתן החלטה מושכלת. דרך זו שלפי סעיף 108 מגשימה את האיזון הדרוש בין זכויות ההגנה, התביעה והעד במשפט הפלילי" (בש"פ 3772/13 פלוני נ' מדינת ישראל (10.6.2013), כבוד השופט נ' סולברג, פסקה 5).

אפשרות זו, להמתין לעדותו של המתלון ואז לבחון את הצורך במסמכים המבוקשים, אף מתיישבת עם עמדת המתלון עצמו, אשר חזר ואמר, כי אם יעלה צורך בכך, יסכים לחשיפת המסמכים הרלוונטיים, בעוד אינו מסכים למסירת כלל המסמכים המבוקשים.

10. לפיכך לעת הזו לא מצאתי לנכון להיעתר לבקשה.

אם הנאשם ימצא לנכון לחדש את הבקשה, יוכל לעשות כן לאחר עדות המתלון או במהלכה.

בהסכמת הצדדים, ההחלטה ניתנת בהיעדרם.

ניתנה היום, ל' בסיוון התשפ"א, 10 ביוני 2021, בהיעדר הצדדים.